

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Lenky Krupíčkové v právní věci žalobce: **Občanské sdružení Fialka, z. s.**, se sídlem Mánesova 1087/7, Říčany, zastoupen Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem se sídlem Lublaňská 398/18, Praha 2, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: **I) RIM ENGINEERING, s.r.o.**, se sídlem Melounová 520/4, Praha 2, **II) město Říčany**, se sídlem Masarykovo náměstí 53, Říčany, **III) Ing. P. N.**, **IV) Mgr. D. V.**, zastoupená Mgr. Kryštofem Mannem, advokátem se sídlem Na Ořeškovce 572/15, Praha 6, **V) J. S.**, **VI) J. S.**, **VII) Mgr. K. V.**, **VIII) PhDr. D. B.**, **IX) N. P.**, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení IV) proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 16. 3. 2018, č. j. 45 A 34/2016 – 89,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 28. 1. 2016, č. j. 022253/2016/KUSK, žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kostelec nad Černými Lesy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 4. 2. 2015, č. j. 05197/2014/KNCL/SU-4.JF.330.2.V./50.Rozh. Tímto rozhodnutím bylo určeno, že osobě zúčastněné na řízení I) vzniklo na základě certifikátů č. 6-09 a č. 17-2011 vydaných autorizovaným inspektorem Ing. M. B. právo provést stavbu „Bytové objekty obytného souboru Fialka – v Alejích s příslušenstvím a přípojkami“ na pozemcích X v k. ú. Ř. a právo provést změny stavby před jejím dokončením.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Praze, který rozsudkem ze dne 16. 3. 2018, č. j. 45 A 34/2016 – 89, zrušil jak napadené rozhodnutí žalovaného, tak i jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Rozsudek krajského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[3] Osoba zúčastněná na řízení IV) [dále jen „stěžovatelka“] podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost a navrhla, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatelka odůvodnila toliko obecně tím, že napadený rozsudek může zasáhnout do práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení, v jejím případě pak zejména do vlastnického práva a práva užívat svůj majetek.

[5] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[6] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Podle citovaného ustanovení soud při rozhodování o odkladném účinku poměřuje závažnost újmy, která může vzniknout stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku, a újmy, která může naopak vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Možná újma hrozící stěžovateli přitom musí být nepoměrně vyšší a zároveň nesmí být přiznání odkladného účinku v rozporu s veřejným zájmem. Vyžaduje se tedy zároveň poměrování hrozící újmy s mírou rozporu přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem. Odkladný účinek kasační stížnosti má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti je prolamována právní moc soudního rozhodnutí, což je zákonem podmíněno splněním stanovených podmínek.

[8] Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32, nebo ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013 – 11). K tomu, aby soud mohl o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rozhodnout, musí stěžovatel konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. V nyní posuzovaném případě však stěžovatelka v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neuvedla žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možné dovozovat, že jí skutečně hrozí újma, která by odůvodňovala prolomení právní moci napadeného rozsudku. Stěžovatelkou obecně uvedené tvrzení, že napadený rozsudek může zasáhnout do jejího vlastnického práva a práva užívat svůj majetek, není bez dalšího dostačující pro posouzení, příp. pro závěr, že u ní hrozí nepoměrně vyšší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

[9] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci nebyly splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. května 2018

Mgr. David Hipšr
předseda senátu